

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 4 sierpnia 2014 r.

Poz. 3445

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.10.5.2014.MW

Wrocław, dnia 25 czerwca 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej w Brzegu Dolnym z dnia 29 maja 2014 r. nr **XXXVII/267/14** w sprawie zasad zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 maja 2014 r., działając na podstawie 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 96 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r., poz. 182 ze zm., dalej jako „ustawa”) Rada Miejska w Brzegu Dolnym podjęła uchwałę nr XXXVII/267/14 w sprawie zasad zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej (dalej jako „uchwała”).

Uchwałę doręczono Wojewodzie Dolnośląskiemu w dniu 4 czerwca 2014 r. pismem Kierownika Biura Rady Miejskiej z dnia 2 czerwca 2014 r. (znak: BRM.030.81.2.2014).

Przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Brzegu Dolnym zrealizowała dyspozycję zawartą w art. 96 ust. 4 ustawy, zgodnie z którym, rada gminy określa, w drodze uchwały, zasady zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, będących w zakresie zadań własnych. W art. 96 ust. 2 ustawy mowa jest o wydatkach na usługi, pomoc rzeczową, zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłki okresowe i zasiłki celowe przyznane pod warunkiem zwrotu.

W toku przeprowadzonego postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził podjęcie uchwały z istotnym naruszeniem art. 96 ust. 4 w związku z ust. 2 oraz art. 36 ustawy a także art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.) poprzez rozszerzenie zakresu zastosowania uchwały o świadczenia z pomocy społecznej inne, niż wskazane w art. 96 ust. 2 ustawy.

Jak wskazano wyżej, zasady zwrotu wydatków, określane przez Radę Miejską, mają mieć zastosowanie wobec świadczeń z pomocy społecznej, o których mowa w art. 96 ust. 2, a więc wydatków na usługi, pomoc rzeczową, zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie, zasiłki okresowe i zasiłki celowe przyznane pod wa-

runkiem zwrotu, będących w zakresie zadań własnych. Tymczasem w kontrolowanej uchwale na mocy § 1 „ustala się wysokość zwrotu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej, w tym na pomoc rzeczową, zasiłki celowe, zasiłki okresowe przyznane pod warunkiem zwrotu”. Podjęty akt będzie miał zatem zastosowanie wobec świadczeń z pomocy społecznej, między innymi dotyczyć będzie pomocy rzeczowej, zasiłków celowych, zasiłków okresowych przyznanych pod warunkiem zwrotu. Świadczenia z pomocy społecznej wymienia art. 36 ustawy, dzieląc je na: 1) świadczenia pieniężne, to jest zasiłek stały, zasiłek okresowy, zasiłek celowy i specjalny zasiłek celowy, zasiłek i pożyczka na ekonomiczne usamodzielnienie, pomoc na usamodzielnienie oraz na kontynuowanie nauki, świadczenie pieniężne na utrzymanie i pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego dla cudzoziemców, którzy uzyskali w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, wynagrodzenie należne opiekunowi z tytułu sprawowania opieki przyznane przez sąd; 2) świadczenia niepieniężne, w tym: pracę socjalną, bilet kredytowany, składki na ubezpieczenie zdrowotne, składki na ubezpieczenia społeczne, pomoc rzeczową, w tym na ekonomiczne usamodzielnienie, sprawienie pogrzebu, poradnictwo specjalistyczne, interwencję kryzysową, schronienie, posiłek, niezbędne ubranie, usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania, w ośrodkach wsparcia oraz w rodzinnych domach pomocy, specjalistyczne usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania oraz w ośrodkach wsparcia, mieszkanie chronione, pobyt i usługi w domu pomocy społecznej, pomoc w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w tym w mieszkaniu chronionym, pomoc w uzyskaniu zatrudnienia, pomoc na zagospodarowanie - w formie rzeczowej dla osób usamodzielnianych.

Na mocy art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta znajduje zastosowanie także względem aktów prawa miejscowego – ich zakres przedmiotowy powinien odpowiadać treści upoważnienia ustawowego.

W wyroku z dnia 3 kwietnia 2012 r. syng. akt II GSK 357/11 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność oraz wzruszalność decyzji administracyjnych, rodzaje naruszeń przepisów, które w sposób niewątpliwy trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały (zarządzenia) organu gminy. Do nich należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego – przez wadliwą ich wykładnię – oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Mając na uwadze powyższe, zasadnym jest stwierdzenie nieważności uchwały w całości, ponieważ ingerencja nadzorcza ograniczająca się do części § 1 uchwały, prowadziłyby do znaczącej modyfikacji intencji uchwałodawcy.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru - Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

wz. Wojewody Dolnośląskiego:
E. Mańkowska